

Pääkaupunkiseudun Tekniikan ja Erityisalojen Ammattilaiset KTL ry

PÄÄKAUPUNKISEUDUN YHDISTYKSEN HISTORIAA.

Helsingin Kunnanteknikot ja Työnjohtajat ry:n perustamisvaiheet ja vuosikymmenten aikana tapahtuneet nimenmuutokset.

Helsingin kaupungin teknisillä toimihenkilöillä oli oman ammattiyhdistyksen perustamishanke vireillä jo 1940-luvun alussa, mutta jatkosodan vuoksi sen perustamisneuvottelut oli lopetettava.

Sota-aikana ammattiyhdistykset toimivat vain säästöliekillä. Poikkeuksen teki koko ammattiyhdistysliikkeelle erityisen merkittävä tapahtuma, jota kutsutaan "tammikuun kihlaukseksi". Talvisodan aikana STK ja SAK antoivat yhdessä julkilausuman, jossa ilmoitettiin, että ne "tulevat vastaisuudessa neuvottelemaan yhteisymmärryksen aikaansaamiseksi kaikissa niiden toimialaan kuuluvissa kysymyksissä". Näin työnantajain keskusjärjestö STK tunnusti työntekijäin keskusjärjestö SAK:n ja sen liitot neuvottelukumppaneikseen.

Kunnallisen neuvottelu- ja sopimusjärjestelmän kehitys alkoi 1944: silloin tuli voimaan laki kunnallisten viranhaltijain neuvotteluoikeudesta. Se merkitsi järjestölle oikeutta tulla kuulluksi, mutta sopimusoikeus jäi puuttumaan.

Jatkosodan jälkeen hinnat ja palkat jatkuvasti kohosivat, joskin palkat pysyivät aina kaukana hintojen jäljessä. 1945 voimaantulleet valtioneuvoston antamat palkkasäännöstelypäätökset ja Kaupunkiliiton suositussopimukset olivat jo sinänsä epäedullisia ja palkkalautakunnan tulkitsemina sitäkin epäedullisempia kuukausipalkkaisten palkkakehitykselle.

Esimerkiksi kaupungin tuntipalkkaisen työntekijän palkka voitiin rinnastaa yksityisen metalli- ja rakennusalan palkkoihin, joihin sisältyvän urakkatyöläisen ansiosta työntekijän palkka saattoi kohota jopa suuremmaksi kuin hänen kuukausipalkkaisen työnjohtajansa palkka. Lisäksi vailla kirjallista työsopimusta oleva toimihenkilö oli epävarma työpaikastaan ja asemastaan työpaikalla.

Viranhaltijan palvelussuhteen ehdot ja velvollisuudet määrättiin kaupungin virkasäännössä. Kuitenkin sen tai jonkin muun kirjallisen sopimuksen ulkopuolelle jäi valtaosa teknikoista ja työnjohtajista. Ilman kirjallista sopimusta olevan palvelussuhteen ehdot ja velvollisuudet muodostivat ongelman, joka työtehtävien luonteen vuoksi korostui juuri työnjohtajan kohdalla.

Vuosien 1945 ja 1946 aikana joukko Helsingin kaupungin palveluksessa olevia työnjohtajia ja työnjohtotehtävissä toimivia teknikoita kokoontui useita kertoja eri ryhmissä pohtimaan tilannetta ja etsimään ratkaisua pulmiinsa. Tuohon aikaan vain harvat heistä olivat järjestäytyneet ja hekin hajaantuneet jäseniksi moniin Suomen Teollisuusteknikkojen Liitto

ry:n, Suomen Työnjohtajain Liitto ry:n, Suomen Kunnan Työntekijäin Liitto ry:n ja Kunnallisvirkamiesliitto ry:n jäsenyhdistyksiin.

Keskusteluissa todettiin, että teknikot ja työnjohtajat ovat riittävän yhtenäinen ryhmä, joka keskittämällä vain yhteen yhdistykseen pystyisi vaikutusmahdollisuuksiensa kasvaessa valvomaan etujaan entistä huomattavasti tehokkaammin. Kyseessä voisi olla myös oman ammattiyhdistyksen perustaminen.

Vauhtia järjestäytymishankkeelle lisäsi ennakkotieto valtiovallan valmistelemasta vakauttamisohjelmasta. Toteutuessaan se edellyttäisi palkkasulkua työmarkkinoille, mikä teknikoiden ja työnjohtajien kannalta ei ollut toivottavaa ennen järjestäytymistä. Yksi valmistelevista neuvonpitotilaisuuksista kokoontui 27 .2.1946. Tässä tilaisuudessa valittiin toimikuntaa, joka sai tehtäväkseen kutsua koolle työnjohtotehtävissä toimivat henkilöt päättämään mahdollisesta oman ammattiyhdistyksen perustamisesta.

Kun lisäksi tiedettiin, että teknisen henkilöstön ja työnjohtajien laajempaa järjestäytymistä varten valmistellaan kokousta toisissakin ryhmissä, päätettiin ottaa yhteys heihin ja järjestää kokous yhdessä.

Perustava kokous pidettiin 31.3.1946 Helsingin Teknillisen Oppilaitoksen tiloissa. 61 henkilöä osallistui kokoukseen.

Yhdistyksen nimeksi tuli **Helsingin Kunnanteknikot ja Työnjohtajat** ja äänestyksen tuloksena päätettiin anoa Suomen Kunnan Työntekijäin Liitto ry:n jäsenyyttä.

Yhdistys ilmoitettiin yhdistysrekisteriin 11.7.1946 ja päätös rekisteröinnistä saatiin 18.10.1947.

Yhdistykseen liittyi jäseneksi vain 25 henkilöä, sillä enemmistö perustavassa kokouksessa läsnä olleista jäi sen ulkopuolelle. Yksi heidän kielteiseen valintaansa vaikuttaneista syistä ilmeisesti oli epäily, miten kaupunkityöntekijä mahtaisi suhtautua työnjohtajaan, joka kuuluu alaistensa kanssa samaan ammattiliittoon.

Vuosi 1973 muodostui yhdistyksen toiminnassa merkittäväksi käännekohtaksi, KTL:n Helsingin Yhdistys oli purettu edellisenä vuonna ja sen jäsenet liittyivät 1.1.1973 yhdistyksemme jäseniksi.

Yhdistyksen KTL:n mallisääntöjä vastaaviksi uudistetut säännöt hyväksyttiin ja toimitettiin rekisteröitäväksi. Niiden mukaan uusi nimi on **Helsingin Kunnan Tekniset (HKT) ry**.

Toiminta-alue kattaa koko maan.

Johtokunta hyväksyy jäseneksi kunnan tai kuntayhtymän palveluksessa olevan toimihenkilön.

Kuntien Teknisten Keskusliittoa perustettaessa vuonna 1970 KTL jätettiin sen ulkopuolelle koska siitä haluttiin muodostaa puhtaasti koulutus pohjainen järjestö. Jäsenyysneuvottelut käynnistyivät uudelleen KTK:n liittyessä STTK:n jäseneksi, sillä osapuolten välinen

liittymissopimus edellytti vain yhden kunnallisen yksikön olemassaoloa STTK:ssa. Tämän perusteella 2.3.1973 STTK:n KTK:n ja KTL:n välillä käydyissä neuvotteluissa sovittiin, että KTL kaikkine jäsenineen liittyi KTK:n jäsenliitoksi.

Vuonna 1990 yhdistyksemme vuosikokous päätti muuttaa yhdistyksemme nimeksi Pääkaupunkiseudun Kuntien tekniset ry. Sitä koskeva sääntömuutos jätettiin rekisteröitäväksi ja rekisteröintipäätös saatiin 9.5.1991.

Nimensä mukaisesti toimialue rajattiin pääkaupunkiseudun kuntiin, joihin kuuluvat Helsingin kaupunki, Espoon kaupunki, Porvoon kaupunki, Porvoon maalaiskunta, Kirkkonummi, Sipoo sekä HYKS ja YTV.

Helmikuussa 2009 hyväksytyn sääntömuutoksen yhteydessä yhdistyksemme nimeksi tuli :
Pääkaupunkiseudun Tekniikan ja Erityisalojen Ammattilaiset KTL ry

Vuoden 2017 alussa Vantaa Tekniset ry:n jäsenet siirtyivät yhdistyksemme jäseniksi.